

FRÅN KUOPIO HÄLSOCENTRAL har jag fått låna den största rullstol som finns. Dess viktbegränsning är 100 kg och den är avsedd för högst 190 cm långa. Den är för liten och för skränglig för mig. Den första gick i krasch redan på våren och samma kommer troligtvis snart ske med den andra.

FOTSTÖD (t.ex. stöd med gångjärn för postoperativ skötsel) fanns inte i Finland och därför måste jag vara på sjukhuset en vecka längre än beräknat efter operationen. Slutligen fick vi låna en för tio veckor från Stockholm. Får den finska hälsovården kanske ett lämpligt stöd för nästa operation (den åttonde i ordningen)?

DET ÄR SVART ATT FINNA lämpliga bilmärken för en sådan här "normalt stor". Saab 9000/9-5, Volvo 940/S 70-80, Toyota Camry... Det finns inte bilar i denna storleksordning i prisklassen under 100.000 mark och åtminstone inte sådana som skulle ha sina körkilometer framför sig (under

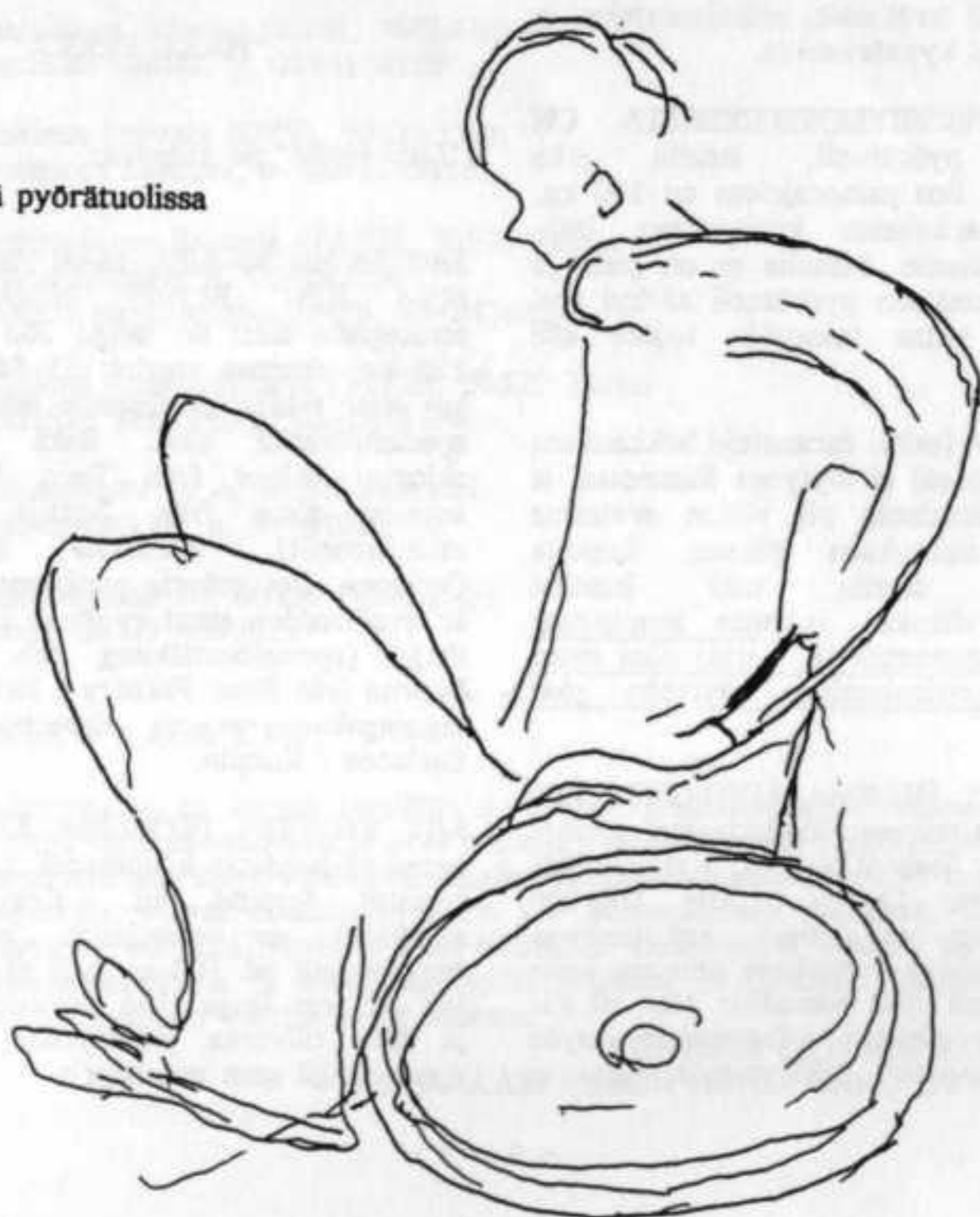
200.000 km förda kilometer). Jag borde även ha automatväxel. Automatväxlade stora bilar är klart dyrare än 200.000 mk (bilskatteavdraget för automatväxel är 29.600 mk).

KLÄDER OCH SKOR HAR JAG ÄNNU på något sätt kunnat fixa, men för ovan nämnda hjälpmedel behövs anslag, som då man frågar är slut eller så har "inga medel alls beviljats för detta år". Om jag beställer specialtillverkade hjälpmedel så kostar t.ex. kryckorna ca 1000 mk, rullstolen minst 10.000, stödgångjärnet ca 14.000 mk, bilen...?

JAG ÖNSKAR DÄRFÖR ATT "HERR BELUTSFATTARE" vid fördelning av anslagen även skulle tänka på dessa saker, inte förs då/om han själv kommer i samma situation... I släkten håller ytterligare personer i samma specialstorlek att växa upp, förhoppningsvis är de friskare än jag.

"LILLA PEKKA FRÅN KUOPIO"

Pitkä pyörätuolissa

OLEN PITKÄ (202) JA HOIKKA, reilusti parikymppinen mies. Tässä kokemuksia lähimenneisyydestäni, joiden en soisi toistuvan itselleni enkä muille:

KÄVIN ARMEIJAN, JOSTA JÄI PÄÄLLIMMÄISEKSI HYVÄ MIELI. Sain hyvin istuvat, vähän käytetyt varusteet, jopa kengät (koko 48) löytyivät suoraan hyllystä. Armeijassa vallitsee kuri ja järjestys. Esim. tuvat oli rakennettu siten, että oviaukon molemmille puolille jäi tilaa "normaali-sängyille", ja sängyjen haltijat olivat aakkosjärjestyksessä. Hyvä niin, mutta entä siten kun erikoiskokoinen joutuu järkyttämään järjestystä. Ensimmäiset kolme yötä nukuin standardisängyssä: päädyllinen 2 m. Mitä ne tutkijat sanovatkaan, pitääkö sängyn olla 20 cm pitempi kuin minä? En oisi itse koskaan pyytänyt pitempää sänkyä, mutta esimieheni huomasi asian. Oilsinko vaikuttanut unellaalta nukkumis-vaikkeuksien vuoksi? Niin sitä sänkyä sitten räijättiin pihan polkki muiden ihmetellessä ja naureskelllessa. Eipä silti, kyllähän maailmaan iloa mahtuu. Sänky ei sitten mahtunut tupaan normaali paikalleen, aiheutin epäjärjestyä olemalla myös väääränniminen. Sänky sijoitettiin keskelle. Pyydän anteeksi kavereilta, jotka joutuivat vuokseni hieman kiertämään. Sänky oli siis olemassa, mutta patjaa ei enää löytynyt-kään eikä riittävän pitkää peittoa. Nukuin koko armeija-aikani osittain tyhjän päällä varpaat tuulettuen tai hartiat jäätyen. En muuten valittaisi, mutta kun muut saivat nukkua "normaaliosuhteissa" armeijasta huolimatta.

JOUDUIN KESÄLLÄ SAIRAALAAN. Leikkaus-toimenpiteeni tehtiin lyhytkirurgisella osastolla, jolloin onneksi pääsin kotiin yöksi ja neljän viikon sairaslomalle. Sanoin onneksi, koska yksi päivä riitti mainlosti kiukustumiseen, oli kyllä hellekin. Pituuteni on edelleen 202 cm. Makasin vyötäröstä alaspäin "halvaantuneena" suuren kaupungin valtavassa sairaalassa hyvin lyhyessä (2 m), päädyllisessä sängyssä. Vaivani salli olla puoli-istuvassa asennossa, josta sai hieman "lisäsenttejä" sänkyyn. Silti sängynpääty oli pakko vetää ulos. Patjan lisäkappaletta ei kuitenkaan ollut käytettävissä täälläkään, vaan metallitankojen peitoksi ja jalkojen alle aseteltiin tyyny. Jostakin syystä tyyny valuiivat useamman kerran lattialle, ja jouduin pyytämään hoitajalta apua. Hyvä puoli

asiassa oli, että hoitaja oli lähes koko ajan läsnä. Tohveleiden koko oli myös ongelma. Jostainpäin taloa metsästettiin neljäkuuto-set, tarve olisi ollut 48. Kun sitten puudutusvaikutuksen hävittyä sain opetella uudelleen kävelemään, jalalle ei saanut tukea, koska kengät olivat liian pienet. Onneksi lähieseni sai otteen, etten rojahtanut lattialle. Ehdin päivän mittaan moneen kertaan miettiä, eikö tässä talossa todellakaan ole pitempiä sänkyjä ja suurempia tohveleita. Toivon vain, ettei tarvitsisi mennä uudelleen.

RATKAISUEHDOTUS:

Julkisten laitosten on kehitettävä toimintaansa asiakaslähtöisemmäksi ja saatava aikaan laatuja järjestelmä, joka takaa kansalaisten tasa-arvoisen kohtelun: Kun asiakkaan tiedot haastattelukäynnin yhteydessä kirjataan vaikkapa potilasrekisteriin, sinne on laitettava "ruokavallio"- yms. ongelmien liitteeksi huomautus erikoiskoosta. Rekisteriin merkitään esim. sängyn pituus 220 ja kengän koko 52, naisilla esim. 45. Hoitotoimenpiteitä valmisteltaessa varataan sitten sopivan kokoinen sänky ja varusteet jo valmiiksi. Samoin armeijan lääkärintarkastuksessa todetaan jo etukäteen kaverin mitoitus. Kun tiedetään sijoituspaikka, varmistetaan alokaiden papereista varusteiden riittävyys joka suhteessa.

NIMIMERKKI: NORMAALIMITTAINEN, 202

Svensk översättning:

JAG ÄR EN LÅNG (202), SLANK, drygt 20-årig man. Några erfarenheter från de senaste åren, som jag inte skulle önska en gång till varken för mig eller för någon annan heller:

JAG FULLFÖLJDE MIN VÄRNPLIKT OCH VAR I HUVUDSAK NÖJD MED TIDEN. Jag fick väl sittande, bara litet använda kläder, t.o.m. skorna (storlek 48) fanns direkt i hyllan. I lumpen råder disciplin och ordning, logementen är t.ex. byggda så att det på bägge sidor om dörren finns plats för "normala sängar" och sängarna besätts i bokstavsordning. Vackert så, men vad händer när en yngling i speciala storlek rubbar ordningen? De första nätterna låg jag i standardsängen - med gavel, 2 m. Vad säger forskarna, skall sängen vara 20